

17. Aarg. Nr. 20.

Redigeret af C. M. CHRISTENSEN.

16. Oktober 1917.

Lokomotivet i Sprogene.

Fra Tysk ved Otto Bendixen.

Faa Ord har vel fundet en saadan Udbredelse over næsten hele Verden som Ordet „Lokomotiv“. Ingen naturlig, ingen politisk,

Mekka. Det kører gennem den kinesiske Mur, det iler gennem Ny Zeelands Bjerge, det ledsager Kongofloden i dens øvre Løb, 2500 km. fjernet fra dens Munding. Det klatrer i Sydamerika paa talrige Steder fra Kysten op i Andesbjergene og overskrider disse i Højder

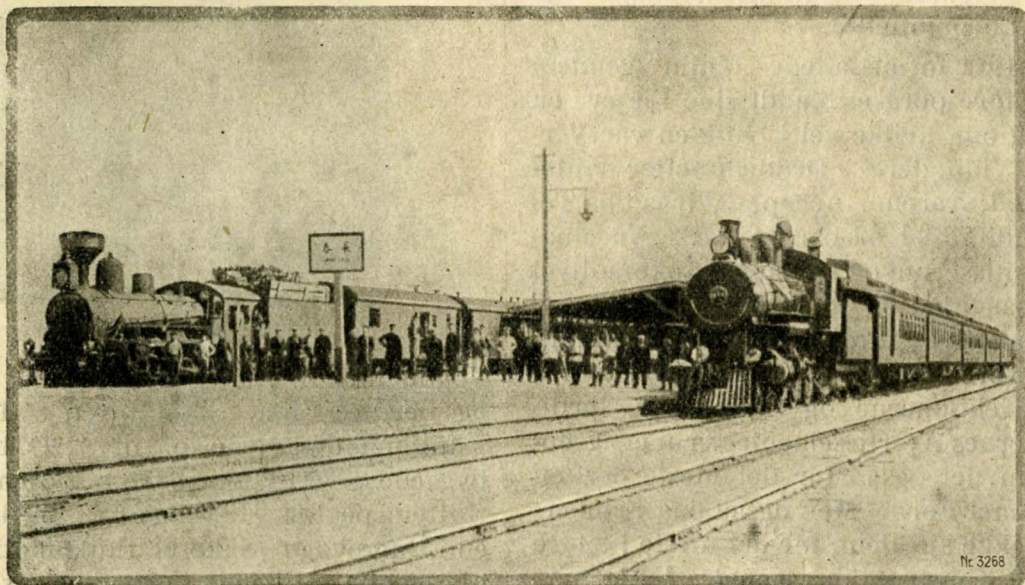

Fig. 1. Godstog paa Semmeringbanen (Østrig.)

Første Jernbaneanlæg over Alperne, bygget af Ghega 1848-54.

Gennemgaaende Stigning 1:40, Kurveradius 190 m, Toppunkt i Semmeringtunnel 896 m

ingen Kulturgrænse har kunnet opholde dets Udbredelse. Lokomotivet løber fra Lissabon paa uafbrudt Skinnestreg tværs gennem hele Europa, tværs gennem Sibirien indtil Peking og videre til Nanking. Allerede for mange Aar siden (1892) drog det ind i Jerusalem og derpaa ind i Muhamedanernes hellige By

som Mont Blanc (omtr. 15,000 Fod). Det trænger gennem det hvide Pas ind i Alaskas iskolde Egne.

Hvor ofte har Lokomotivet først aabnet Landenes Trafik og dermed Kulturen.

I Tidsskriftet „Hanomag-Nachrichten“, der udgives af „Hanomag“, Hannoverschen Ma-

schinenbau - Actien - Gesellschaft, Hannover-Linden, findes med den foroven angivne Overskrift en meget interessant Artikel af Hr. Direktør Metzeltin. Der findes her først en Undersøgelse ang. Ordet „Lokomotiv“s Oprindelse og dets oprindelige tyske Betegnelse. I „Lokomotivet i Sprogene“ er næsten alle Kultursprogene taget med, og da ovennævnte Lokomotivfabrik beredvilligt har overladt os dertil hørende Klicheer til en Række Afbildninger fra Jernbaner rundt i Verden, skal vi her gengive Hr. Metzeltin's interessante og lærerige Artikel.

At et Fagtidsskrift har antaget Titlen „Lokomotivet“ behøver næppe at nævnes, det er f. Eks. saaledes Tilfældet med et saadant øst-rigsk og schweitzisk Tidsskrift. Men „Die Lokomotive“ er endog bleven Titlen paa et Dagblad. I Oels udkommer et Dagblad: „Die Lokomotive an der Oder“, som gennem Offentliggørelser i November 1915 var Talerør for Herrehusmedlemmet Grev Kospoth. Ogsaa i Samarang i Nederlandske-Indien udkommer et Dagblad „Locomotief“.

I Marts 1914 foranstaltede „Matin“ gennem en Præmieforespørgsel blandt sine Læsere en Afstemning om, hvilke vel i Nutiden var Verdens syv Vidundere. Ordrede efter Antal Stemmer lød Svarene: Aeroplan, traadløs Telegrafi, Radium, Lokomotivet, Vaccination, Difteritisserum og Dynamo. Lokomotivet indtog altsaa Pladsen som Nr. 4.

At Lokomotivet forekommer som Sindbilde paa Køreplaner og Bekendtgørelser fra Jernbanedirektionerne og ligeledes i Speditionsfirmaernes Avertissementer er nærliggende, selv om det ogsaa for det meste er i en meget gammel Form. Men ogsaa paa Frimærker er det ikke sjældent, for det meste i ældre amerikansk Konstruktion, saaledes f. Eks. paa Mærker fra Ny Brunsvig 1860, de forenede Stater 1869, Peru 1871 og flere andre. Paa nyere Mærker i de forenede Stater, findes ogsaa ny Lokomotivkonstruktioner. Et Mærke fra Uruguay 1895 viser det bekendte af Stirling konstruerede 2 A 1 Lokomotiv til Great Northern Jernbanen i England.

Hvis die „Lokomotive“ nu kom til Tyskland i sin engelske Sprogklædning (the locomotive), saa vilde den tyske Sprogforening

sikkert gøre det Opholdet vanskeligt som besværlig Udlænding, den vilde forlange, at det der lod sig omdøbe.

Hvem som kender Lokomotivbygningens tidligste Begyndelse i Tyskland ved, at man der slet ikke havde den sproglige Fremmede nødvendig, i det mindste saa vidt Dampdriften angaar. Efter en Rejsebeskrivelse fra 1815 (Matschoz, „Die Entwicklung der Dampfmaschine“ I. S. 177) trak „vandrende Dampmaskiner“

Fig. 2. George Stephenson.

Vogne med Stenkul efter sig til Newcastle og Leeds. Efter Beretningen i Tidsskriftet „Museum des Neuesten osv.“, Oktober 1816, byggede Overhytteinspektør Schmahel og Hytteinspektør Krieger i Berlin 1815-16 en „Dampvogn“, ikke et „Lokomotiv“. Overbjergamtets officielle Bekendtgørelse angaaende den officielle Fremførelse af denne „Dampvogn“ er indeholdt i „Berliner Nachrichten“ fra 16. Juni 1816. Ogsaa „Vossische Zeitung“ fra 9. Juli 1816 beretter om denne „Dampvogn“. „Berliner Gewerbe-, Industrie- und Handelsblatt“ fra 21. Juni taler ligeledes i Eftermælet for Schmahel kun om en „Dampvogn“. Resultaterne af denne første tyske Dampvogn var i hvert Fald af meget tvivlsom Art.

Til Drivkraft paa de første tyske Jernbaner var man dog henvist til engelske „Locomotives“ og engelske Førere, og dermed havde man die „Lokomotive“ i Landet. Forfattere

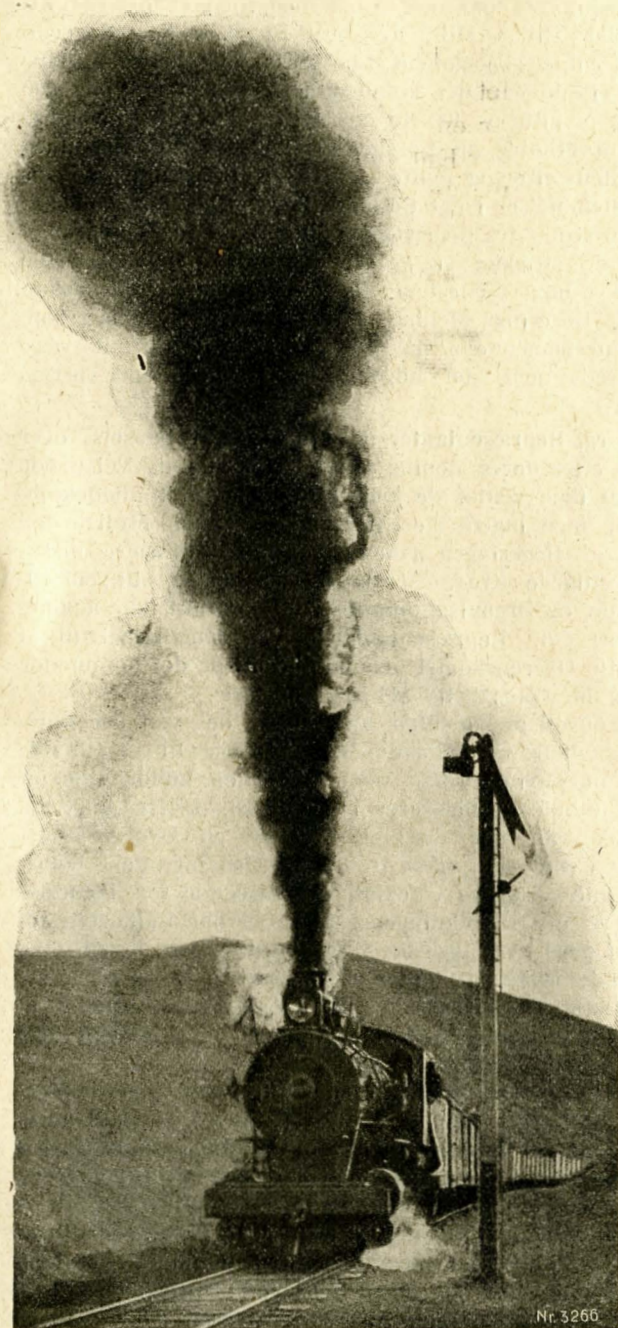

Fig. 3. I de amerikanske Klippebjerge.

fra fyrre Aarene taler endnu hyppigt om „Dampvogn“, men for Lokomotivmaskiner o. l. var allerede „Lokomotiv“ blevet temmelig almindeligt, hovedsagelig vel ogsaa med Hjælp af de selvfølgelig kun Engelsk talende engel-

ske „Lokomotivenführer“, som det tidligere hed (Engelsk: engine driver el. locomotive engineer), de der, som bekendt efter gamle Afbildninger, forettede deres Tjeneste i høj Cylinderhat. De bragte ogsaa meget andet med. Forfatteren til denne Art. har saaledes kendt gamle tyske Lokomotivførere, som hævdede, at et Lokomotiv godt eller daarligt „stieme“ (Engelsk „steam“-Damp), et Udtryk der vel endnu er almindeligt blandt Søfolk. Men ved mange Lokomotivdele har det tyske fra Begyndelsen frigjort sig fra Engelsk. Ord som Stopfbüchse (Stopbøsning), Kreuzkopf (Krydshoved), Rauchkammer (Røgekammer), Feuerbüchse (Fyrkasse), Stehbolzen (Støttebolte) er umiskendelige Oversættelser fra stuffing box, crosshead, smoke box, fire box, stay bolt osv. Undertiden blev ogsaa Ord tilrettelagte. Den i Brosins & Koch's Lokomotivlærebog angivne Betegnelse: Schimmelende for Røgekammer, maa dog vist føres tilbage til det engelske chimney end. Paa lignende Maade benævner Søfolk den Dag i Dag Ovenlys (Oberlicht) med „Scheilicht“, Engelsk: skylight.

Betal dit Kontingent punktlig.
Restance gavner ingen

Dyrtidstillæget.

Forhandling med Regeringen den 25.
September 1917.

Finansministeren, Dr. Brandes, udtalte, at han havde bedt Konsejlspræsidenten være til Stede og betonedet, at han her ikke talte som Fagminister, men paa Regeringens Vegne — ikke alene paa det radikale Ministeriums, men ogsaa paa det udvidede Ministeriums Vegne. Han skulde ikke komme nærmere ind paa, hvilke Foranstaltninger og Bevægelser, der stod bag ved Organisationerne, men han vilde blot sige, at denne Fremgangsmaade ikke havde været egnet til at forøge Sympatien for Tjenestemændenes Krav.

Finansministeren meddelte, at han ikke havde givet noget Løfte angaaende et Supplementsdyrtidstillæg for indeværende Aar, han havde blot lovet til sin Tid at tage et saadant Forslag under velvillig Overvejelse. Naar man i Organisationernes Fagpresse, der iøvrigt anslaaer meget stærke Toner, havde anført det modsatte, var det ikke Tilfældet, hvilket d'Hrr., der paa det Tidspunkt havde forhandlet med Ministeren, kunde bevidne.

Med Hensyn til Supplementstillæget for indeværende Aar vilde Ministeren sige, at Regeringen kunde tilbyde os et Kvartalstillæg, som — hvis man kunde faa en hurtig Behandling — vilde blive udbetalt den 1. November.

Paa Foranledning af Konsejlspræsidenten ønskede Finansministeren derefter at vide, om de mødte Repræsentanter paa deres Organisations Vegne havde Fuldmagt til at afslutte en Overenskomst med Regeringen. Hertil blev svaret, at man maatte først forebringe vore Bestyrelser Sagen, dog kunde man, hvis det tilbudte Dyrtidstillæg kom tilnærmelsesvis vore Krav, acceptere.

Konsejlspræsidenten mente, at der i dette Tilfælde ikke kunde blive Tale om Forhandling, naar Repræsentanterne skulde tilbage til deres Bestyrelser. Vi maa staa paa lige Fod, og Regeringen har sikret sig Mandat. „Vi har vore Ting i Orden!“ —

Efter denne Udtalelse udbad Organisationernes Repræsentanter sig Lejlighed til indbyrdes at konferere, hvorefter Ministrene trak sig tilbage. Det viste sig da, at ingen af Repræsentanterne mente at kunne gaa ind paa at slutte Overenskomst uden forudgaaende Forhandling med Organisationernes Styrelser.

Da Mødet genoptoges, blev dette meddelt Regeringens Repræsentanter, der fastholdt Nødvendigheden af, at Organisationernes Repræsentanter indhentede fornøden Fuldmagt til at slutte en Overenskomst med Regeringen.

Der blev derefter henstillet til Regeringen at meddele os Tilbudet, da det for vort Vedkommende vilde blive lettere for vore Forhandlinger med de respektive Bestyrelser, om vi vidste, hvad Regeringen vilde tilbyde.

Konsejlspræsidenten og Finansministeren svarede hertil, at Regeringen ikke kunde indlade sig paa at give disse Oplysninger, forinden Repræsentanterne havde sikret sig det fornødne Mandat. Det var nødvendigt at naa et Resultat i den den 1. Oktober.

Assistent Hogsgaard gjorde opmærksom paa, at der ved Forhandling mellem Arbejdsgivere og Arbejdere ofte anvendtes den Fremgangsmaade, at Parterne havde Lejlighed til at forelægge Forhandlingsgrundlaget for de respektive Bestyrelser.

Finansministeren svarede hertil, at Sammenligningen med Arbejdsgivere og Arbejdere ikke kunde anvendes overfor Staten og Tjenestemændene, hvem Regeringen ikke betragtede som Arbejdere, men som Embedsmænd. Herefter aftaltes nyt Møde den følgende Dag Kl. 1 Em.

Forhandling med Finansministeren den 26. September 1917.

Det blev meddelt Ministrene, at de mødte Repræsentanter havde indhentet fornøden Fuldmagt fra deres respektive Organisationer.

Finansministeren kunde ikke gaa ind paa et Beløb

af 840 Kr., som Andragendet lød paa, det var for det første for stort i Forhold til Lønningen for de lavest lønnede, men tillige finansielt set ganske uoverkommeligt for Staten. Forslaget vilde i saa Fald andrage ca. 48 Millioner for 1918 og dertil Ekstratillæget for 1917, der efter Regeringens Forslag maa anslaas til 5 Mill. Kr., ialt 53 Mill. Kr. Regeringen vilde gaa aabent til Værks ved straks at give et Tilbud for det kommende Aar, der lød paa 600 Kr. for gifte og 400 Kr. for ugifte. Det var nødvendigt, at opretholde en Forskel i Tildeling af Dyrtidstillæg mellem gifte og ugifte og iøvrigt at fastholde Lovens Bestemmelser i det tidligere Forslag. Udtalte, at naar man straks fra Regeringens Side sagde, hvor langt man kunde strække sig, var det fordi man ikke vilde sjakre med Tjenestemændene. Det var efter den samlede Regerings Mening et særdeles godt Forslag, som Tjenestemændene har al mulig Grund til at være tilfreds med, det udgør 200 Kr. mere end forrige Aar.

Org. Repræsentanter udtalte deres Forbavselse over det efter deres Mening altfor ringe Tilbud. Vel havde man ikke ventet de fremsatte Krav fuldt imødekommet, men ingen Tjenestemand tænkte sig Muligheden af, at Regeringen i den Grad vilde beskære disses berettigede Krav. Forslaget var ganske utilfredsstillende, og Organisationerne kunde absolut ikke acquiescere det. Repræsentanterne var bemyndiget til at slutte Overenskomst, naar Tillæget for det kommende Aar blev ansat til 780 Kr. for gifte.

Konsejlspræsidenten udtalte, at det var det højeste Beløb, man havde Bemyndigelse til at tilbyde, og om hvilket man med Sikkerhed kunde sige, at det kunde gennemføres i Rigsdagen. D'Hrr. maa betænke, at hvis der ikke opnaas en Overenskomst her i Dag, kan man træffe en Ordning, der skkkert vil blive ringere i pekuniær Henseende for Tjenestemændene. Befolkningens store Del har Indtægter under 2000 Kr., og der var Grænser for, hvad man kunde skaffe i Skatter.

Dette Beløb (31 + 5 Millioner) kan tiltrædes af Partierne, herom var der Enighed, men absolut ikke til noget derudover.

Det er en god Hjælp, der her tilbydes Tjenestemændene, og de kan paa ingen Maade regne med noget gunstigere Resultat, hvis Forhandlingen ikke gaar i Orden. Der vil blive en stor Arbejdsløshed i den kommende Vinter, og fra alle Sider stilles der uhyre store Krav til Staten. Hvis d'Hrr. ikke modtager dette Tilbud, kan jeg forsikre dem om, at al Stemning vil vende sig mod Tjenestemændene, thi den store Befolkning vil synes, at dette Tilbud i Forbindelse med de faste Lønninger vil i den kommende Tid give Tjenestemændene en god Stilling i Forhold til Flertallet af Landets Borgere.

Det var Ministeriets Opfattelse, at Tjenestemændene trængte, og trængte haardt, og derfor vilde man ogsaa give dem det gode Tilbud. Finansministeren henviste til Forslaget fra ifjor, dette Tilbud fra iaar viser en Stigning paa 50 %. Jeg kan forsikre d'Hrr., at

forkaster de dette Forslag, vil ingen Sympati være til Stede hos nogen i Befolkningen, og heller ikke hos det Parti, som flere af d'Hrr. sikkert paaregner Støtte hos.

Konsejlspræsidenten: D'Hrr. har selv hidført denne Situation, der gør det nødvendigt nu at komme til et Resultat. Der vil nemlig fra 1. Oktober indtræde helt nye Forhold. Havde Opsigelserne ikke foreligget, kunde vi have forhandlet videre om Enkelthederne.

Der udspandt sig derefter en længere Diskussion om Fastsættelsen af et Børnetillæg m. m., overfor hvilket Konsejlspræsidenten gentog, at det nu var nødvendigt at opnaa et Resultat. Vi vilde ellers gaa ind til langvarige Forhandlinger, som vil strække sig langt ind i næste Aar, og ingen vil kunne sige, hvad der vil komme ud deraf. Jeg vil nu give d'Hrr. et godt Raad ikke blot som Ministeriets Leder, men ogsaa som Menneske. De maa antage dette Tilbud. Vi kunde have valgt en anden Taktik og ladet os bringe op til de 50 pCt. I Stedet for er vi gaaet aabent til Værks og sagt straks, hvortil vi kan strække os, og hvad vi kan gennemføre. Og jeg føler det som min Pligt at sige d'Hrr., at i Tilfælde af, at vi ikke opnaar Overenskomst, er der tilvejebragt en helt ny Situation efter 1. Oktober. Jeg vil — i hvad der end sker — kunne se d'Hrr. stift i Øjnene, og gør Dem derfor opmærksom herpaa.

Finansministeren: Ja, d'Hrr. har valgt en Taktik overfor Staten, som vanskeliggør en yderligere Forhandling, og der er ingen Tvivl om, at de har overtraaet Forhandlingsretten. D'Hrr. møder jo med Kniven hvæstet. Ministeriet har ønsket, at Sagen gaar i Orden, men vi frygter ikke, kan jeg forsikre Dem.

Org. Repræsentanter vilde ikke lægge Skjul paa, at de under ingen Omstændigheder kunde tiltræde det fremsatte Tilbud. Der maatte vises yderligere Imødekommenhed, dersom Forhandlingerne skulde føre til et Resultat.

Efter en Pause, hvor Repræsentanterne indbyrdes drøftede Situationen, fremsatte Hr. Ch. Petersen som Org. Minimumskrav, at der som Supplementstillæg for indeværende Aar blev ydet 100 Kr. i November og 50 Kr. i December Maaned. Vilde Regeringen indgaa herpaa, kunde man tiltræde, at Tillæget for det kommende Aar blev som af Regeringen foreslaaet.

Hertil bemærkede baade Konsejlspræsidenten og Finansministeren, at Regeringen ikke kunde strække sig videre end alt bebudet. Ønskede Org. Ændringer, maatte der anvises Kompensation, da det var en udtrykkelig Forudsætning, at den kalkulerede Udgift (31 + 5 Mill.) ikke maatte overskrides, og som saadan havde Ministeren ingen Bemyndigelse til at indgaa paa yderligere Krav. Dog kunde Finansministeren, efter at have konfereret med Konsejlspræsidenten derom, give Tilsagn om at forhøje Procentbegrænsningen i § 3 fra 40 til 50 %.

Ch. Petersen Kr. Pedersen m. fl. udtalte deres Forbavselse over, at Regeringen i det hele taget havde tænkt sig Muligheden af at bevare 40 % Begrænsning-

gen. Organisationerne betragte det som en Selvfølge at Procentgrænsen maatte ændres til 60 pCt., da alle de laverelønnede i modsat Fald vilde blive langt ugunstigere stillet i det kommende Aar, end Tillædet havde været i dette Aar.

Stationsforstander Henriksen vilde indtrængende anmode Regeringen om at tage velvilligt mod det fremsatte Minimumskrav, der financielt set ikke kunde være uoverkommeligt.

Fastholdt Regeringen imidlertid, at der skulde anvises Kompensation, vilde han paa Embedsklassernes Vegne henstille, at Tjenestemænd med Lønninger over 4000 Kr. for næste Aar kun fik 500 Kr. i Dyrtidstillæg til Fordel for de lavere lønnede.

Toldkontrolør Halland og Postkontrolør Axel Nielsen protesterede imod et Forslag, som vilde yde mindre Tillæg til de højere lønnede end af Regeringen tiltænkt. Toldkontrolør Halland tilføjede for sit Vedkommende, at Organisationerne nu burde modtage Regeringens Tilbud, som det forelaa. Herimod protesterede de øvrige tilstedeværende Organisationsrepræsentanter afgjort.

Finansministeren forespurgte Generaltolddirektøren, hvor meget det vilde andrage at imødekomme ønsket om Supplementstillæg af 50 Kr. i December Maaned. Generaldirektøren oplyste, at Merudgiften antagelig vilde andrage 2,6 Mill. Kroner, og antog ikke, at den af Henriksen anviste Kompensation tilnærmelsesvis vilde være tilstrækkelig. Efter nogen Diskussion erklærede Konsejlspræsidenten og Finansministeren, at Regeringen vilde tage Organisationernes Forslag under Overvejelse — ogsaa under en velvillig Overvejelse — paa Betingelse af, at Organisationerne vilde tage deres Opsigelser tilbage. Hertil bemærkede Ch. Petersen m. fl., at Opsigelserne endnu beroede hos Organisationerne, af hvilken Grund der heller ikke kunde blive Tale om at „tilbagekalde“ dem.

Organisationerne maatte henstille, at Regeringen, som nu lovet, tog det sidst fremsatte Krav under velvillig Overvejelse, og at Forhandlingerne derefter fortsattes. Konsejlspræsidenten svarede herpaa, at man var villig til at fortsætte Forhandlingerne, naar Sagen paany havde været drøftet i Ministerraadet, hvilket dog først kunde ske den 3.—4. Oktober, idet flere af Ministeriets Medlemmer for Tiden opholdt sig i Jylland, hvortil kom, at Finansministeren tillige nogle Dage vilde være optaget med Finanslovens Forelæggelse, men det var dog en Betingelse for, at Forhandlingerne kunde betragtes som løbende, at der ikke den 1. Oktober forelaa Opsigelser hos Statsmyndighederne, ligesom der maatte bevares Fortrolighed om Forhandlingernes Forløb, indtil disse var endelig afsluttede. Der opnaaedes derefter Enighed om, at Forhandlingerne fortsattes, forsaavidt Opsigelserne ikke blev anvendte. Hermed sluttede Forhandlingerne.

Forhandlingen med Regeringen den 3. Oktober 1917.

Finansministeren aabnede Mødet og meddelte, at han i Henhold til Organisationernes Ønske havde drøftet disses sidst stillede Krav (Supplementstillæg 50 Kr. i December Md.) i Ministerraadet og kunde meddele, at Resultatet heraf var blevet, at Regeringen vilde tilbyde Tjenestemændene et Supplementstillæg for indeværende Aar af 125 Kr. for gifte og 75 Kr. for ugifte. Med Hensyn til Organisationernes Anvisning paa Kompensation derved, at der skulde ydes mindre Tillæg i 1918 for Tjenestemænd med Lønninger af over 1000 Kr. til Fordel for de lavere lønede, havde Regeringen ikke ment at kunne indgaa herpaa. Det vilde være ikke alene urigtigt, men ogsaa være en ubillig Skuffelse for de paagældende Tjenestemænd, hvis de ikke fik, hvad Regeringen oprindeligt havde tiltænkt dem. Iøvrigt fulgte Ministeren derved kun Organisationernes eget Ønske om et ensartet Tillæg til alle. Det er i Virkeligheden kun d'Hrr.s eget Princip, der bliver fulgt. Tillæget for indeværende Aar kan blive udbetalt omkring den 15. November.

Det er ikke uden Vanskeligheder, at man er naaet til dette Resultat, der yderligere for Staten vil betyde en Merudgift af ca. 1 Mill. Kr. Regeringen har ivrigt ønsket at imødekomme Tjenestemændene i videst mulig Udstrækning. Det vil ikke være muligt at komme til Rigsdagen med yderligere Krav, og det vil heller ikke være gennemførligt i det samlede Ministerium.

Organisationernes Repræsentanter heklagede stærkt, at Regeringen ikke saa sig i Stand til at forelægge Rigsdagen det Forslag, som Finansministeren ganske vist uden at give noget bindende Løfte om, dog i ethvert Fald havde lovet en velvillig Overvejelse indenfor Regeringen. Man havde tænkt sig, at dette overordentlig beskedne Ønske kunde været imødekommet uden Afslag, og det vilde vække stor Skuffelse i Tjenestemandorganisationerne, naar man erfarede, hvilken Stilling Regeringen havde taget dertil. Forespurgte, om Regeringen havde imødekommet Ønsket om at ændre Procentbegrænsningen fra 50 til 60.

Finansministeren: „Det har ikke været uden Vanskelighed at faa hævet Procenten fra 40 til 50. En yderligere Forhøjelse vil være utænkelig, Regeringen maa hævede, at et Dyrtidstillæg til en Mand, hvis Lønningsindtægt andrager 1000 Kr., maa betegnes som værende særdeles godt.“ Paa Bemærkning om, at en Kontorchef med ca. 6000 Kr. dog kunde faa det fulde Dyrtidstillæg udbetalt, medens et i Statens Tjeneste fuldt beskæftiget Landpostbud eller en Banearbejder med Lønninger paa 1000 Kr. og derunder kun vilde opnaa omkring 500 Kr., svarede Finansministeren, at der var stor Forskel i Uddannelsen mellem en Kontorchef og et Landpostbud, og iøvrigt var 500 Kr. til sidstnævnte, der dog var indstillet paa at kunne — omend mojsommeligt — eksistere med sin beskedne Lønningsindtægt, langt mere værdifuld end 600 Kr. kunde siges at være for førstnævnte, Regeringen kunde derfor ikke indlade sig

paa den ønskede Ændring, idet Dyrtidstillæget maatte staa i et passende Forhold til de paagældendes Lønningsindtægt.

Organisationens Repræsentanter insisterede stærkt paa, at de under ingen Forhold vilde gaa med til at godkende en Ordning, der tilsigtede at byde mindre Dyrtidstillæg til de slettest lønede Statstjenestemænd, end Tilfældet vilde være for Tjenestemænd med Lønninger over 1200 Kr.

Man fandt denne Regeringens Opfattelse bundretfærdig, og man erindrede om, at det statistiske Departement havde fastslaaet den samlede Prisforhøjelse i August Md. paa et 2000 Kroners Budget til at være 55 %, samtidig med at Departementet udtrykkelig havde gjort opmærksom paa, at Prisforhøjelsen var forholdsvis større paa et mindre Budget. Man forstod derfor ikke, at Regeringen vilde fastholde en Maksimumsgrænse saa lav som 50 pCt.

Finansministeren kunde stadig ikke erkende, at Tjenestemænd med under 1200 Kroners Lønningsindtægt havde rimeligt Krav paa at oppebære det fulde Dyrtidstillæg, og Konsejlspræsidenten henlede Opmærksomheden paa, at hvis man ikke opnaaede Enighed i Dag, vilde Dyrtidstillæget sikkert bortfalde for adskillige Lønningsklassers Vedkommende.

Hertil erklærede Repræsentanterne, at Procenten — som foreslaaet af Regeringen — var i høj Grad uretfærdig og udemokratisk, og at den maatte forandres. Man udbad sig derefter en Pause for at kunne konferere indbyrdes om dette Spørgsmaal. Mødet genoptoges efter ca. 10 Minutters Forløb, og Organisationerne foreslog da, at Procentbegrænsningen, for saa vidt den skulde staa uforandret, kun maatte gælde Lønninger indtil 900 Kr. (delvis beskæftigede Tjenestemænd).

Efter nogen Overvejelse erklærede Finansministeren paa Regeringens Vegne, at man ikke kunde indgaa herpaa, fordi der i Regeringen var fuld Enighed om, at den samlede Udgift absolut ikke maatte forøges yderligere, og alene den Omstændighed hindrede at imødekomme Kravet.

Organisationerne fandt vedblivende Procentbegrænsningen uantagelig og tilbød derefter, naar ikke Staten vilde bære Omkostningerne ved at hæve denne Uret, at kompensere Merudgiften derved, at Supplementstillæget ændres fra henholdsvis 125 og 75 Kr. til 120 og 70 Kr.

Finansministeren vilde herefter love at ændre Procentbegrænsningen i Overensstemmelse hermed.

Konsejlspræsidenten spurgte derefter, om Tjenestemændene herefter kunde erklære sig tilfredse med Forslaget, hvortil Organisationernes Repræsentanter svarede afgjort Nej! Tjenestemændene vilde vedblivende finde, at Forslaget var utilfredsstillende, men man indsaar efter den Holdning Regeringen havde indtaget, det umulige i at komme videre, af hvilken Grund man vilde acquiescere ved Forslaget. Konsejlspræsidenten forlangte heller ikke, at der skulde herske „Julestemning“ blandt Tjenestemændene, men gik ud fra, at der var opfaaet Enighed om For-

slaget, saaledes som det nu maatte foreligge, hvilket Organisationerne bekræftede.

I Forhandlingerne deltog paa Regeringens Vegne samtlige Dage Konsejlspræsident Zahle og Finansminister, Dr. phil. Brandes samt Generaltolddirektør Mich. Køfoed.

Paa Organisationernes Vegne deltog:

For Jernbaneforeningen: Stationsforstander N. C. Henriksen og Trafikassistent Hogsgaard.

For Dansk Postforening: Postkontrolør Axel Nielsen og Postekspedient A. C. Fabricius. (Førstnævnte i Mødet den 3. Oktober replaceret af Postmester Otto Larsen).

For Dansk Telegraufforening: Overtelgrafist Klenø og Telegrafist L. P. Jensen.

For Den danske Toldtatsforening: Toldkontrollør Halland og Toldassistent Grønvold.

For Dansk Lokomotivmandsforening: Lokomotivfører M. Mortensen.

For Dansk Jernbaneforbund: Forretningsfører Ch. Petersen og Togbetjent Rodevang.

For Dansk Postforbund: Postbud Bødskov og Landpostbud Kr. Pedersen.

For Dansk Telegraufforbund: Telegrafbud Bryn og Telegrafarbejder Ch. Hansen.

For Toldrørsbetjentforeningen: Overtoldrørsbetjent A. C. Andersen og Rørsbetjent Johnsen.

I et følgende Nr. vil Kredsfremændene fremsætte deres Syn paa det opnaaede Resultat, paa den Taktik, der har været ført i Anledning af Dyrtidstillægsagen og paa Situationen i Almindelighed.

Hver Dag kan have Bud efter Dig!

Hjælpefonden kun een Gang om Aaret

Fra Rigsdagen.

Finanslovsforslaget 1918—19.

Tirsdag den 2. Oktober fremlagde Finansminister Brandes Forslag til Finanslov for Finansaaret 1. April 1918 — 31. Marts 1919. Lovforslaget udviser en Indtægt af 192,667,160 Kr. 70 Ore, en Udgift af 130,015,759 Kr. 09 Ore. Hertil kommer yderligere Indtægter paa 2,511,273 Kr. 89 Ore og Udgifter paa 18,137,025 Kr. 84 Ore.

Finanslovsforslaget udviser et Overskud af 50 Mill., og som Finansministeren udtalte, hvis Verdenskrigen var ophørt inden 1. April, vilde Aaret 1918—19 være et overmaade mærkeligt Aar. —

Vi skal her ikke komme nærmere ind paa Finansministerens Tale eller Forslaget, men indskrænke os til

kort at referere, hvad Forslaget indeholder vedrørende Statsbanerne.

Statsbanerne.

Personbefordring. I 1916—17 udgjorde den regnskabsmæssige Indtægt af Personbefordringen ca. 31,589,000 Kr. Personindtægten har i en Del af Aaret 1917 været nedadgaende. Man paaregner dog omtrent samme Indtægt i Finansaaret 1918—19, som i 1916—17 — 31,500,000 Kr.

Gods- og Kreaturbefordring. Den regnskabsmæssige Indtægt af Gods- og Kreaturbefordringen udgjorde i 1916—17 ca. 40,129,000 Kr. Ogsaa Indtægten for Befordring af Gods m. m. er nedadgaende og anslaaes derfor kun til 35,000,000 Kr.

Indtægt ved Postbefordring og andre mindre Indtægter anslaaes til ca. 2 Mill. Kr.

Driftsudgifterne m. m. anslaaes til ca. 59 Mill. Kr. Naar Afskrivning paa Anlægskapital ca. 317 Mill. Kr. foretages, vil det budgetterede Overskud forventes at blive ca. 7,489,702 Kr.

Af Finansloven fremgaar i øvrigt følgende:

Generaldirektoratet. Der foreslaas oprettet en ny Stilling i 23. Lønningsklasse som Belysnings- og Opvarmningssingenior. — Der foreslaas oprettet en ny Stilling som Køreplansberegner i 20. Lønningsklasse.

Samtlige Fuldmægtig og Ingeniørassistenter i Generaldirektoratets Kontorer, der er i 17. Lønningsklasse, ønsker man i Lighed med Postvæsenets, oprykket i 18 Lønningsklasse samt tillagt de af dem, der fungerer som Kontorchefens Stedfortræder et Honorar paa 600 Kr.

Der ønskes en Fuldmægtig mere i 2. Trafikkontor. Ved Vognafregningen i Trafikafdelingen er foreslaaet oprettet en Stilling som Overassistent af 2. Grad, en lignende Stilling foreslaas oprettet i 1. Tarifikontor.

En Assistent i Generalsekretariatet under 11. Lønningsklasse har siden 1. April 1917 fung. som Fuldmægtig, hvorfor det foreslaas at yde ham et Vederlag, der svarer til Forskellen mellem hans nuværende Løn og Lønningen som Fuldmægtig, idet man forbeholder sig eventuelt efter senere erhvervet endelig Bevilling at kunde ansætte vedkommende fast med Anciennitet fra 1. April 1917.

For Søfartsvæsenet er ingen væsentlige Forandringer foreslaaet.

Til Værkstedstjenerne. I Lighed med hvad der er Tilfældet ved Centralværkstedet i Kjøbenhavn ønsker man ansat en Ingeniørassistent til Assistance for Bestyreren af Centralværkstederne i Aarhus.

Lønstigningen — særlig Akkordarbejde — indenfor Industrien, der ogsaa er bestemmende for de Vederlag, som ved Statsbanerne ydes Værkstedspersonalet, har i den Grad forskudt Stillingen for Værkmestrene, der ikke arbejder i Akkord, navnlig i Forhold til det Personale, for hvilket Værkmestrene er Arbejdsledere, og hvorfra de rekrutteres, at en stor Del af Haandværkerne og Arbejdsmændene nu har højere Løn

end en Værkmester selv med betydelig Anciennitet. Som Følge heraf er Vanskelighederne ved at finde egnede Kræfter til Besættelse af Værkmesterstillingen tiltaget saaledes, at en Forbedring af disses Kaar er paatrængende nødvendig. Under Hensyn hertil foreslaas der ydet samtlige Værkmestre et midlertidigt personligt Tillæg paa 200 Kr. aarlig til hver.

Der foreslaas oprettet en ny Post som Konstruktor ved hvert af Maskinværkstederne i Kjøbenhavn og Aarhus.

I Regnskabsvæsenet foreslaas oprettet en ny Stilling under 20. Lønningsklasse som „Billet- og Blanketforvalter“. Stillingen som Forstander for „Billet- og Blanketforvaltningen“ bortfalder.

Til Revisionskontorerne ønskes 3 Overassistenter af 2. Grad.

Distrikterne. Der ønskes en Fuldmægtig af 18. Lønningsklasse til Medhjælp for Trafiktjenesten i 3. Distrikt.

Ved hvert af Distrikternes Maskintjeneste er ansat en Ingeniørassistent af 17. Lønningsklasse. Da disse udfører et selvstændigt Arbejde af ekspederende Art, og under vedkommende Maskiningeniørs Forfold er Distriktschefens nærmeste Medhjælp og Stedfortræder ved Ledelsen af Distrikternes Maskintjeneste, foreslaar man Stillingen henført til 18. Lønningsklasse.

De to Overassistenter af 1. Grad, der er beskæftiget med Tilsyn af Stykgodsbefordringen, og hvis Arbejde er af den Vigtighed, at man har under Overvejelse i Stedet for de nævnte Overassistentposter at søge oprettet tvende Stillinger i højere Grad, men da Sagen ikke for Tiden egner sig til at løses paa denne Maade, mener man at Billighed taler for, at der som midlertidig Ordning tillægges hver af de paa-gældende et aarligt Honorar paa 300 Kr.

Trafiktjenesten. Jellinge Holdeplads foreslaas oprykket til Station i 15. Lønningsklasse, og Holdepladsens Stationsmester oprykkes til Stationsforstander i 15. Lønningsklasse.

Tallet af Godsekspeditorer forøges med 3 (Kalundborg, Køge og Ringsted).

Aarhus H., Langaa og Skanderborg skal have en Overassistent mere, ligeledes ønskes Overassistenter til Roskilde, Helsingør, Korsør, Nyborg, Randers; Horsens, Masnedo, Silkeborg, Klampenborg samt til Kasse- og Regnskabsvæsenet paa Vamdrup St. og til Gods-ekspeditionerne i Odense og Aarhus H.

Pakhusformændenes Antal foreslaas forøget med 2 til Randers og Kolding.

Overportører af 1. Grad foreslaas forøget med 6 til Kbh. Personbanegaard, Lampisteriet og Gods-plads, til Blikkenslagerværkstedet i Aarhus, til Skanderborg, Odense, Lunderskov og Vamdrup.

Der foreslaas oprettet 15 ny Poster som Overportører af 2. Grad, til Kbh. Gb., Nørrebro, Horsens, Varde, Assens, Kolding, Vejen; Vejle N.; Brande, Viborg, Skive, Silkeborg og Herning.

Togtjenesten. Togførernes Antal forøges med 24, og Togbetjentenes med 55. Det samlede Antal

Togførere og Togbetjente bliver derfor 328 og 1132.

I Banetjenesten er ingen væsentlige Forandringer foreslaaet, det samme gælder Telegraf og Signaltjenesten.

Maskintjenesten. Tallet af Lokomotivmestre foreslaas forøget med 2 — til Kbh. Gb. og Langaa. Lokomotivformændenes Tal nedsættes samtidig med 2.

Af de samme Grunde som er anført for Værkmistrenes Vedkommende foreslaas det at yde hver af Vognopsynsmændene et midlertidigt Løntillæg paa 200 Kr.

Tallet for Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere er for Finansaaret 1917—18 opført med henholdsvis 678 og 927. Disse Tal er foreslaaet forøgede med henholdsvis 21 og 26, dels som Følge af den paa-regnede almindelige Trafikstigning, dels for at man efterhaanden kan blive sat i Stand til at gennemføre de Regler for Lokomotivpersonalets Tjenestetid, som man har udfærdiget efter forudgaaet Forhandling med Lokomotivpersonalets Organisation, jfr. Rigsdagstidende for 1916—17, Tillæg B., Sp. 829—832. Til det sidstnævnte Formaal er beregnet en Forøgelse af 14 Lokomotivførere og 19 Lokomotivfyrbødere. Det samlede Antal Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere bliver derfor 699 Lokomotivførere og 953 Lokomotivfyrbødere.

Som Fællesudgifter ved Driften er en Række opførte, navnlig lægger man Mærke til de mange Erstatninger og Understøttelser, som Følge af Tilskadekomst o. a. l.

Til Oprettelse af et Jernbanemusæum ønskes 500 Kr., idet der anføres: Gennem en Aarrække har men indenfor Statsbanernes Afdelinger bestræbt sig for at samle og opbevare saadanne Genstande, Modeller, Tegninger, Fotografier, faglige Tryksager m. v., som kan bidrage til Belysning af Banernes Indretning og Virksomhed gennem Tiderne. Da man formener, at Tilvejebringelsen af en saadan Samling, i Lighed med de allerede eksisterende Samlinger vedrørende henholdsvis Postvæsen og Toldvæsen, vilde være af betydelig Interesse, og da Statsbanerne ofte har følt Savnet ved ikke at have et Beløb til Raadighed til Erhvervelse af saadanne Genstande, som kun ved Køb kunde komme i Banernes Besiddelse, foreslaas der bevilget et aarligt Beløb af 500 Kr., hvorved man vilde blive i Stand til at afholde Udgifterne ved Indsamling, Opbevaring og Rubricering af de tilstedeværende Genstande m. m. samt til ny Erhvervelser. —

Anlæg m. m. Til Udvidelse af Ilgodsvarehuset paa Købh. Godsbanegaard ønskes 30,000 Kr. Til Sikring af den lave Bane for Godstog til og fra Østerbro St. kræves 20,000 Kr. Til Udvidelse af Frødensborg St. 83,000 Kr. Til Udvidelse af Vraa St. 72,000 Kr. Til Udvidelse af Brande St. 63,200 Kr. Til Anlæg af et 2. Spor paa Banestrækningen Taulov—Lunderskov (5. Bidrag) 70,000 Kr. Til Udvidelse af Kolding St. 50,000 Kr. Til almindelig Udvidelse af Kbh. Godsbanegaard 400,000 Kr. Til Udvidelse af Maskinafdelingens Centralværksted i Købh. 400,000 Kr. Til Udvidelse af Horsens Station 50,000 Kr. Til Ud-

videlse af Struer St. 20,000 Kr. Til Foranstaltninger mod Snelag paa Banen 85,000 Kr. Til Forøgelse af det rullende Materiel 419,000 Kr. 9 Stk. Postpakovne, 30 Stk. Afkølingsvogne til Fiskebefordring og 2 Snepløve. Snepløvene er bestemt til Brande og Skjern. Til Forøgelse af Bæreevnen for Godsvogne 50,000 Kr. Til Forøgelse af Ambulancemateriel 41,000 Kr. Til Anlæg af Jernbane fra Funder til Bramminge 741,000 Kr. Til Jernbane fra Skjern til Videbæk 100,000 Kr. Til Anlæg af Jernbane fra Næstved til Hillerød 100,000 Kroner.

Auditørinstitutionen koster 9416 Kr., og Jernbaneraadet 6000 Kr.

Anlægskapitalen er beregnet saaledes, at der til dennes regnskabsmæssigt opgjorte Beløb pr. 31. Marts 1917 307,245,309 Kr. 84 Øre er lagt den Sum, der i Finansloven for Finansaaret 1917—18 er opført til Forøgelse af den i Statsbanerne indestaaende Kapital 9,642,010 Kr., hvorefter Beløbet er afrundet til 316,900,000 Kr.

„Dick.“

For 1 Krone aarlig sikrer Du Dig Støtte og Hjælp, om Uheld eller Ulykke rammer Dig

Nogle Finanslovsbetragtninger.

Det er altid med en vis Interesse, Organisationerne modtager Finanslovens Forelæggelse. Igennem de Krav, der her fremsættes, dannes sig ligesom et Spejlbillede af den Aand, de Tendenser, som præger den højeste Administrationsledelse.

Den Spare Tendens, navnlig paa Personale, der gennem den Ambt'ske Periode var den mest fremtrædende, er ligesom noget aflastet ved de sidste Finanslove, uden at man dog derfor kan drage den Slutning, at den Andersen-Alstrup'ske Aand er mere storslaaet, thi hele Omorganisationen af Statsbanerne maatte naturligvis kræve sin Del, og heri var saaledes den nuværende Generaldirektør uden Ansvar, da Loven var vedtaget ved hans Ansættelse.

Denne Finanslov 1918—19 maa, hvad Kravene for Statsbanerne angaar derfor blive den første Finanslov, som man med Rette kan give den nuværende Generaldirektør Ansvar for. Lad os derfor se lidt paa de fremsatte Krav.

For Generaldirektoratets Vedkommende foregaar der for en stor Del af de der an-

satte, en pæn lille Lønningslovsrevision. — Det glæder os meget at se, at man fra Statsbaneledelsens Side anser det for urimeligt, at Statsbanernes Tjenestemænd stilles ringere end Postvæsenets, og at man af den Grund foreslaar samtlige Fuldmægtige og Ingeniørassistenter oprykket fra 17. til 18. Lønningsklasse, men ikke nok med det, ogsaa kan vide at skaffe flere af disse Mennesker et lille Honorar paa 600 Kr. aarlig, da saadanne Honorarer findes ved Postvæsenet.

Selvfølge — er ligestillede ansatte i Postvæsenets Generaldirektoral stillet gunstigere end Statsbanernes, bør naturligvis et saadant Forhold ændres, og vi er ganske enig med Generaldirektoratet i, at det er urimeligt, at Statsbanernes Tjenestemænd skal stilles ringere; men vi kan endnu erindre, at det samme Synspunkt ikke rigtig var til Stede i Foraaet, da der „forhandlede“ om Dag- og Timepengene. Da fandt Generalsekretæren det ikke urimeligt, at Postvæsenets Tjenestemænd fik en langt gunstigere Beregningsmaade for Udkommando, end Statsbanernes; skulde de Forestillinger, Personalets Repræsentanter den Gang gjorde, have haft til Følge, at Generalsekretæren er bleven mere forstaaende, haaber vi paa, at han, som er Generaldirektørens højre Haand, vil foranledige, at Generaldirektøren lader saadanne reffærdige Opfattelser komme andre til Gode end Generaldirektoratets Fuldmægtige og Ingeniørassistenter.

Men denne lille Lønningsrevision, der saaledes foregaar i Generaldirektoratets Kontorer, foregaar ogsaa for enkelte andre paa den Maade, at man ved at give andre Stillingsbetegnelser, fører Embedsmænd op i højere Lønningsklasser, det er saaledes Tilfældet for en Belysnings- og Opvarmingsingeniør. — en Overassistent føres op i 20. Lønningskl. og kaldes Køreplansberegner, Stillingen som Forstander af Billet og Blanketforvaltningen bortfalder; men en ny Stilling i 20. Lønningsklasse oprettes og kaldes nu „Billet og Blanketforvalter“ o. s. v. — Da nu Ingeniørassistenterne i Generaldirektoratet faar Lønningslovsrevision, vil det være uheldigt, om ikke ogsaa deres Kolleger i Distrikterne blev behandlet paa samme Maade, og det glæder os

derfor at kunne konstatere, at de ved Distrikternes Maskintjeneste ansatte Ingeniørassistenter af 17. Lønningsklasse paa Grund af selvstændigt Arbejde ogsaa oprykkes i 18. Lønningsklasse.

Generaldirektøren er virkelig en human Mand for Embedsmændene; men hvorfor findes der ikke noget paa Finansloven, der kunde give de Lokomotivmænd mere i Løn (vi har jo søgt om det), der udfører selvstændigt Depotforstandertjeneste. Eller hvad mener Generaldirektøren om alle de Lokomotivfyrbødere, der gennem en Aarrække udfører selvstændigt Arbejde som Rangerførere. — Men Finansloven er jo ikke færdig med de nu fremsatte Krav, vi tillader os at haabe paa, at Generaldirektøren til 2. eller 3. Behandling vil søge Forandringer for de underordnede Tjenestemænd, der i Lighed med Ingeniørassistenterne udfører selvstændigt Arbejde.

Forskellige Honorarer ydes der paa Finansloven; saaledes er det værd at lægge Mærke til et bestemt Tilfælde, som forhaabentlig betyder en ny og for Resten fuldt retfærdig Behandling af Tjenestemænd, der udfører overordnede Arbejde. En Assistent i Generalsekretariatet har siden 1. April 1917 fungeret som Fuldmægtig. Da man ikke kan overse, om Oprettelsen af en ny fast Fuldmægtigstilling vedblivende vil vise sig nødvendig, foreslaas der indtil videre tillagt den paa-gældende Assistent et Vederlag, svarende til Forskellen mellem hans nuværende Lønning og Lønningen som Fuldmægtig, idet man forbeholder sig eventuelt efter senere erhvervet endelig Bevilling at kunde ansætte vedkommende fast med Anciennitet fra 1. April 1917.

Vi vil haabe, at dette retfærdige Forbehold maa komme til at række ud over Generalsekretariatet til alle de Tjenestemænd, der befinder sig i lignende Forhold som ovenfor omtalte Assistent. —

Saa ønsker man tillagt samtlige Værkmestre og Vognopsynsmænd et personligt Tillæg af 200 Kr. Vi vil haabe for disse Mennesker, at det vil lykkes Generaldirektøren og Ministeren at bjerge disse 200 Kr. igennem Rigsdagen; men vi tror det ikke. Konsekvensen

bliver sikkert alvorlig, alle de der rekrutteres fra Værkstederne vil næppe rolig se herpaa; thi en Værkmester f. Eks. paa ældste Løn kan Lønforholdet med Haandværkerne og Arbejdsmænd jo ikke paavirke. — Nej Sagen er den, at Lønningsloven er taabelig. Hvad skal der dog være 1. og 2. Grads Værkmestre og 1. og 2. Grads Vognopsynsmænd for. Een Lønklasse og saaledes, at den der ud-nævnes faar det Løntrin, der ligger umiddelbart over hans Indtægt ved Forfremmelsen, saa er man ude over alle disse Abnormiteter, som opstaar. —

Af andre Krav paa Finansloven maa vi ønske Assistenterne til Lykke med alle de mange ny Overassistentpladser og de enkelte Fuldmægtigpladser.

Ser vi derfra paa Krav, der kommer det store Gros af Tjenestemænd til Gode, er de virkelig beskedne. For vort eget Vedkommende havde vi ventet mere, navnlig til Tjenestetidsreguleringen, thi Tidspunktet er genstigt nu for at antage og sikre sig de bedst skikkede unge Mænd til Lokomotivtjenesten. Dette Tidspunkt synes man at overse. Vi vilde nødvendig møde en force majeure Situation 2 Aar efter Krigens Ophør, fordi man ikke fra rette Sted paa rette Tid sikrede sig dygtigt Mandskab.

Det glæder os at se Kravet om de 500 Kr. til et Jernbanemusæum, vi kunde have ønsket, at de 500 Kr. var 1000 Kr., saaledes at Jernbanepersonalet i en ikke for fjern Fremtid kunde glæde sig ved at se en saadan interessant Samling.

Endelig beklager vi, at man ikke har krævet flere Penge anvendt til ny Anlæg, end Tilfældet er; men Rigsdagen præger sandsynligvis paa Grund af Tiderne disse Krav. —

Alt i Alt maa vi sige, at Generaldirektørens Finanslov til 1. Behandling er stærkt præget af Embedsmand Interessers Varetagelse.

Den, der ønsker at styrke Sammenslutningen mellem Lokomotivmændene, er Medlem af
HJÆLPEFONDEN

Sikkerhedskommissionen.

Endelig.

Den Kommission, Ministeren f. off. Arbejder umiddelbart efter Brammingeulykken i 1913 nedsatte, til Undersøgelse af Sikkerheden paa de danske Statsbaner, har afsluttet sit Arbejde, og Betænkningen kan ventes afgivet i Slutningen af Aaret.

Til Medlemmerne af Dansk Lokotivmands Forening!

I Anledning af, at Det forenede Velgørenheds-Selskab i Løbet af Oktober Maaned udleverer Skemaer til Ansøgning om Optagelse i Frederik Barfods Minde-skole, ønsker underskrevne Skoleinspektør herved gerne at bringe til Organisationens Medlemmers Kundskab, at denne Skole, der blev oprettet 1834, siden Aaret 1885 aarlig optager 16 velbegavede københavnske Drenge i 9—10 Aars Alderen for gennem seks etaarige Klasse; at føre dem gratis frem til Præliminæreksamen.

Skolen ønsker derved bl. a. at være til Hjælp for saadanne Hjem, som har økonomiske Vanskeligheder ved at skaffe deres Børn en Undervisning, der svarer til Forældrenes Stand og Stilling og egen Skoledannelse, og det er Skolekomiteen klart, at saadanne Vanskeligheder meget ofte findes i de Hjem, hvor Husfaderens afmaalte Lønning ikke har kunnet følge Forretningens livets opadgaaende Konjunkturer, og hvor maaske desuden et stort Børnetal eller Forsorgerens tidlige Bortgang truer med at hidføre en social Sænkning af Hjemmet.

Det vil derfor være Skolekomiteen en Glæde, om en væsentlig Del af de Ansøgninger, som aarlig indgaar til Skolen, maatte fremkomme fra saadanne Hjem, og Skolekomiteen er betænkt paa, for de Ansøgnings Vedkommende, der indsendes fra Statens og Kommunens Embedsmænd og deres Enker, at forlænge Indgivelsesfristen til den 1. December, i hvis nærmest paafølgende Dage Optagelsesprøven afholdes.

Skemaer udleveres og nærmere Oplysninger faas paa Skolens Kontor, daglig aabent indtil Kl. 4.

Ærbødigt

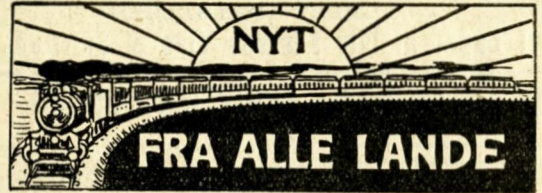
J. Fink-Jensen.

Til Medlemmlisten.

Overført fra D. S. & M. F.

A. S. Terkelsen, Kbh., Gb., A. E. Eisenbichler, Kh. Gb., Chr. Michelsen, Brande.

*Glem ikke at sende nødvendige Meddelelser
til Hovedbestyrelsen og Bladet*

Ødelæggelsen paa de tyske Skibsmaskiner i Amerika.

Paa de tyske Skibe, der hidtil havde været interneret i amerikanske Havne, og som ved Krigserklæringen fra Amerika „overtoges“ af U. S. A., fandtes Maskineriet for en stor Del ødelagt, og der har ofte været Diskussion om, hvorledes denne Ødelæggelse var iværksat, og hvor omfattende den var.

I det amerikanske Blad Scientific American findes nu nogle Fotografier, der er taget af Cylindre og Gliderkasser fra den tyske Kæmpedamper „König Vilhelm II.“ paa Brooklyn Værftet, og de viser, med hvilken Grundighed Tyskerne ogsaa her er faret frem.

Ved første Øjekast skulde man tro, at Cylindrene havde været beskydt med svære Projektiler; store Stykker af Cylindervæggene er brudt bort, ligesom den halvcylindriske Yderside af Stømpelgliderkassen fuldstændig er sprængt bort.

„Arbejdet“ ser ud til at være foretaget ved Hjælp af svære Forhamre og inddrevne Staalkiler, og er saa udmærket udført, at man skulde tro, Maskindelene udgjorde en stor Brokkasse i et Støberi; men de amerikanske Værfter har dog været i Stand til, uden Tegninger, at fremstille de nødvendige Modeller, saaledes at nye Støbninger er tilvejebragt, ved forceret Arbejde, saavel Dag som Nat, og flere af de ødelagte Skibsmaskiner er allerede fuldstændig istandsat, og som de amerikanske Blade ondskafuldt tilføjer, i fuld Gang i deres Skibe, med at tilføre de Allierede Forsyninger.

HAFNIA

Samlet Forsikringsbestand
over 275 Mill. Kr.

Samlede Garantimidler
over 75 Mill. Kr.

P. Stig Andersen Vinhandel

10 Hyskenstræde 10

DANSK CALORIC PUNSCH

mrk. P. S. A.

Forlang den — Faas overalt.

Nørrebro Vinimport

ROBERT BERTHELSEN

Nørrebrogade 178.

Tlf. Tega 1300

Stort Lager af 1ste Klasses Vine & Spirituøsa. - - Billigste Priser.

HUSK! CHRISTIAN SCHERF Herrelingeri

Stort Udvalg i Manchetskjorter, Undertøj,
Hatte, Slips, Regnfrakker, Mototrakker.

NØRREBROGADE 164.

Telf. Tega 1567.

Bemærk! Mod Forevisning af Medlemskort erholdes 5 pCt. Rabat.

Godt økonomisk Nyt!

Klingry Sæbespaaner.

Den mest økonomisk og let
teste Maade at bruge Hushold-
nings sæbe paa. Faas overalt.

Vesterbros Skotøjshus

15, Absalonsgade 15,

bør være Deres **FODTØJ**
Leverandør i

Forretningen grundlagt 1879.

Tandlæge Frk. Sørensen

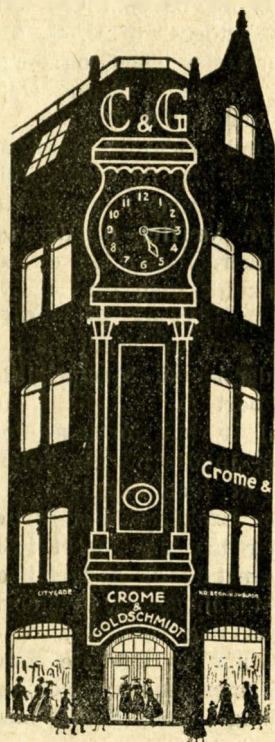
69, Istedgade 69,

Konsultation fra 10-7 Tlf. Vester 905 x

Hele Tandsæt fra 20 Kr.

Ældre Tænder omsættes billigt, Plom-
bering og Tandudtrækning, Moderate
Priser, Bedøvelse hver Dag Kl. 2.

Reparation udføres paa faa Timer,
Jernbanefunktionærer indr. 5 pCt.

Brude-Udstyr

er Crome & Goldschmidt's Specialitet og kan ingen Steder
købes bedre og billigere.

Naar der Landet over findes Tusinder af Hjem,
hvortil Crome & Goldschmidt har leveret Udstyret, saa
skyldes dette

den aldrig svigtende Holdbarhed i Brug.

der stedse har været kendetegnet paa Fabrikernes Vare.

Vi anbefaler det ærede Publikum at gøre deres
Indkøb nu, idet Vanskelighederne ved Indførelse af Raa-
materialer snart vil være uoverkommelige.

Kontant Salg til Fabrikspriser.

Crome & Goldschmidt

City.

Udgaar 2 Gange maanedlig. **Redaktion:** Vesterbrogade 98 a?, Kjøbenhavn B. Tlf. Vester 2895 v.
Abonnementspris: 2 Kr. 50 Øre aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

Annonce-Ekspeditioner: / For Kjøbenhavn: C. Hansen, Sommerstedgade 22?, Telefon Vester 4011.
/ For Provinsen: L. Rasmussen, Hans Tausensgade 14, Odense. Telefon 2288.